

РЕШЕНИЕ

№ 3039

гр. София, 07.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 30.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3041** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Ч. „Г.С.Р.” - С., У. „К. П.” № 17, срещу Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен, тъй като не били връчвани актовете, с които са установени нарушенията на правилата за пожарна безопасност и освен това същите са вече отстранени. Моли, съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед. Претендира разноските по делото.

Ответникът - Д. на С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със сигнално писмо рег. № 14-04-1 / 07. 01. 2010 (стр. 10), кмета на район Л, е уведомен, че на 06. 01. 2010 г. служители от 04 РУ „ПБС” са извършили проверка на основание чл. 91б, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за спазване на правилата и нормите за пожарна безопасност в Ч. „Г.С.Р.” - С., У. „К. П.” № 17, при която са открити редица нарушения. Посочено е, че ако не бъдат предприети спешни мерки за отстраняване на констатираните нарушения, ще бъде предприета принудителна административна мярка спиране експлоатацията на сградата.

С акт за установяване на нарушения на правилата и нормите за пожарна

безопасност от 11. 02. 2010 г. (стр. 46), са констатирани редица нарушения на правилата за пожарна безопасност в Ч. „Г.С.Р.” - С., У. „К. П.” № 17.

С докладна записка рег. № 220 / 18. 02. 2010 г. (стр. 58) до Д. на СД”ПБС”-С., е предложено издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 268 от ЗМВР – спиране експлоатацията на обект Ч. „Г.С.Р.” - С., У. „К. П.” № 17.

Със заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. (стр. 48) на Д. на С., е наложена принудителна административна мярка, на основание чл. 22 от ЗАНН и чл. 268 от ЗМВР – спиране използването на обект: Ч. „Г.С.Р.” - С., У. „К. П.” № 17, считано от 24. 03. 2010 г.

С писмо рег. № 14-04-1 (8) / 19. 03. 2010 г. (стр. 52) на кмета на район „Л”, е поискано от Д. на С. изменението на заповед № 8 / 04. 03. 2010 г., тъй като са изпълнени част от изискванията, поет е ангажимент другите да се отстранят в близко време, като достъпът да втория етаж и подпокривното пространство ще бъде напълно прекратен съобразно правилата и нормите на пожарна безопасност. Посочено е, че затварянето на цялата сграда създава реална опасност от самонастаняване на клошари, роми и наркомани.

Със Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С., се изменя заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. на Д. на С., като е разпоредено спиране използването на обект: втори етаж и подпокривно пространство на Ч. „Г.С.Р.” - С., У. „К. П.” № 17, считано от 08. 04. 2010 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С., е връчена на кмета на район „Л” на 29. 03. 2010 г. и е входирана на 30. 03. 2010 г. при жалбоподателя - Ч. „Г.С.Р.”. В същото време, макар и имота (обекта, чието използване се спира) да представлява частна общинска собственост – видно от Акт № 4322 от 06. 03. 2000 г., с уточнението, че се намира на адрес - С., У. „К. П.” № 17, същия се ползва от жалбоподателя, видно от настанителна Заповед № РД-09-177 / 27. 07. 2004 г. на кмета на район „Л”. При това положение, независимо, че сигналното писмо и предписанията са изпратени на кмета на район „Л”, за Ч. „Г.С.Р.”, е налице правен интерес от оспорване на Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С., доколкото същата засяга неговите права, като юридическо лице с нестопанска цел, да ползва имота и да развива в него дейностите, за които е създадено, поради което съдът счита че жалбата е подадена в срок от надлежна страна, срещу административен акт който подлежи на оспорване и същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Предмет на оспорване по настоящото дело е Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С.. В същото време, фактическите констатации относно нарушенията на правилата за пожарна безопасност са установени в заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. на Д. на С., която не е предмет на оспорване по настоящото дело.

Със Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С., само се изменя заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. на Д. на С. и то след писмено искане на кмета на район „Л”, с което се иска приемливо разрешаване на проблема. С първоначално издадената заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. на Д. на С. се спира използването на цялата сграда, докато с издадената впоследствие заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С., след като са отчетени нуждите на обществото от ползването на сградата, е разпоредено спиране ползването само на втория етаж и подпокривното пространство, като е определен нов срок за това.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 268 от ЗМВР, за предотвратяване и преустановяване на нарушенията, свързани с

изпълнението на задълженията по този закон, както и за отстраняване на негативните последици от тях, министърът на вътрешните работи или оправомощени от него длъжностни лица могат да спират строителството, въвеждането в експлоатация и използването на обекти, инсталации, уреди и съоръжения, както и да спират други дейности, които създават опасност за националната сигурност и обществения ред, за възникването на пожари и производствени аварии. По делото е представена заповед № Из-453 / 23. 03. 2009 г. на министъра на вътрешните работи (стр. 67), съгласно т. 2 на която оправомощава Д. на С. да издава заповеди за налагане на ПАМ по реда на чл. 268 от ЗМВР. В случая това изискване е спазено и заповедта е издадена от Д. на Столична дирекция на вътрешните работи, което означава, че оспореният административен акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност.

При издаването на оспорения акт са спазени административно-производствените правила и приложимите материалноправни разпоредби. Както беше посочено, нарушенията на противопожарните изисквания е установено със Заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. на Д. на С., която не е предмет на разглеждане в настоящото производство. В тази връзка, твърденията, че са отстранени констатираните нарушения не следва да се обсъждат, доколкото същите ще се вземат предвид при оспорване на първоначалната заповед.

По своята същност, с издаването на Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г., директорът на С., който е издал и първоначалната заповед № 8 / 04. 03. 2010 г., е упражнил формално правото на отзив предоставен на административния орган.

Безспорно е налице писмено искане от страна на кмета на район „Л“, което е уважено от компетентния орган и първоначалния акт е изменен, но само по отношение обекта, чието ползване се спира, като същото се ограничава в намален обем.

В тази връзка, независимо, че има издадена нова заповед, която да подлежи на оспорване, същата не изменя първоначално издадената такава нито по отношение на правните, нито на фактическите констатации установени с нея. Недопустимо е да се твърдят нарушения на материалния закон в оспорената в настоящото производство Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С., тъй като по този начин би се стигнало до косвен контрол върху заповед № 8 / 04. 03. 2010 г. на Д. на С., без същата да е предмет на обжалване в настоящото или друго производство.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Н. Ч. „Г.С.Р.“ - С., срещу Заповед № 8А / 29. 03. 2010 г. на Д. на С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: